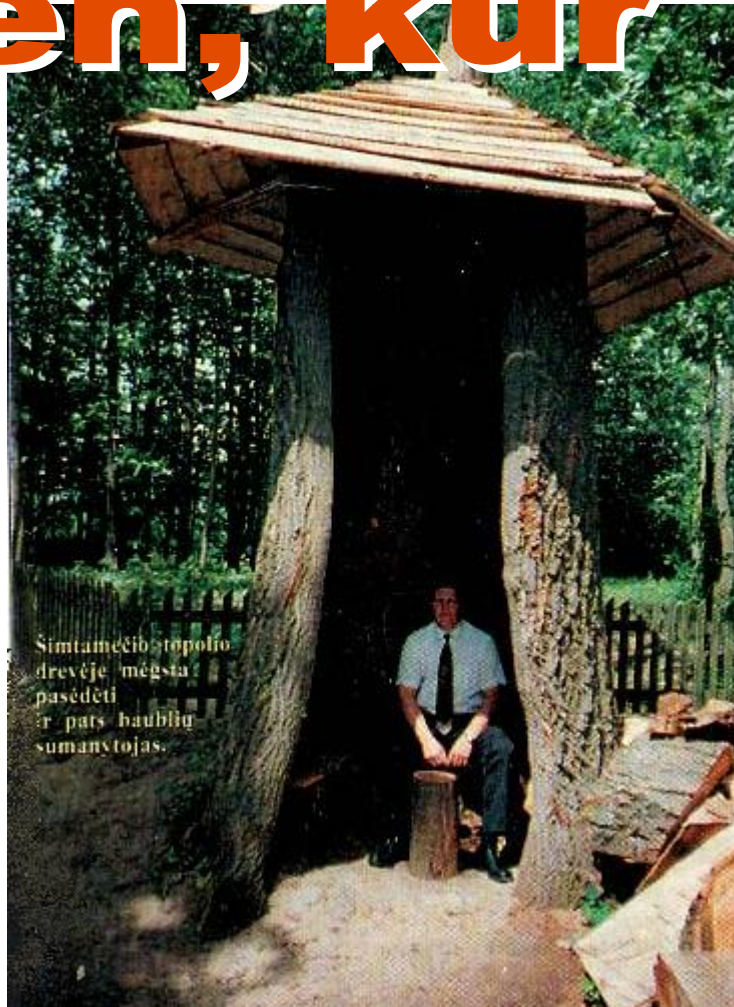

Žinia, negali lygumų kraštas – Zanavykija – pasigirti stubbinančiais kraštovaizdžiais, tačiau darbščių žmonių, sugebančių vertinti ir išradingai panaudoti tai, ką dovanojo gamta, tikrai netrūksta. Girėniškis (Šakių r.) Arūnas Danielius sugebėjimą „prakalbinti“ medį paveldėjo iš tėvo miškininko, o poetiška siela, anot Arūno, matyt, motinos, mėgstančios eiles dėlioti, dovana. Nuo 1995 metų Arūnas Danielius teikia Šakių rajono gyventojams itin malonias paslaugas – vasarą ir žiemą siūlo apsilonkyti savoje sody-boje suręštoje kaimiškoje pirtelėje, o draugų ar giminių pobūvius surengti Girėnų kaime įrengtoje poilsiavietėje.

Violeta SEREDŽIUVIENĖ

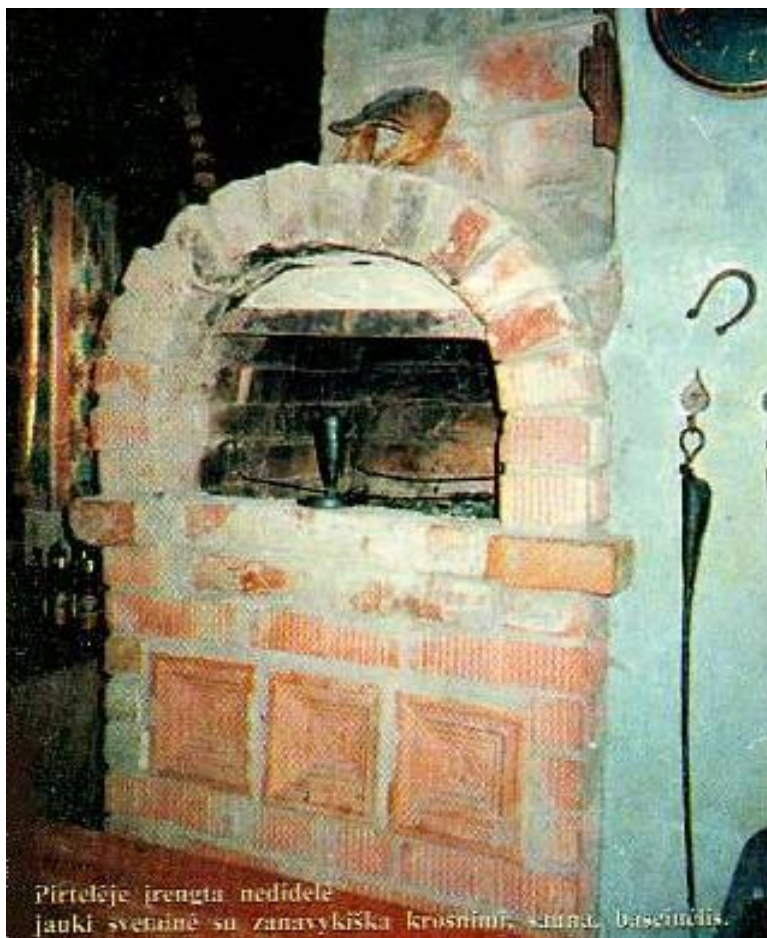
„Džiaugiuosi, kad man pavyksta suderinti ir savo pomėgius, ir verslą, iš kurio kol kas pelno labai mažai, o darbo – tikrai daug“, – sako Arūnas. Ne paslaptis, kaimiškon pirtelėn lankytojus traukia ne tik jaukus interjeras, bet ir maloni, nie-kada žodžio kišenėje neieškančio šeimininko kompanija. Popirties užstalėn susėdusių pažįstamų ir draugų prašymams Arūnas neatsispiria – paima į rankas gitarą. Prisipažino, pats muziką ir žodžius kuria, neseniai dalyvavęs gitaristų sueigoje ant Raganų kalno. „Vadovaujuosi paprastu principu – klientas visada teišus, o jo pageidavimus privalu tenkinti“, – šypsosi A. Danielius, kviesdamas atidžiau pasidairyti ir kitose, už kelių kilometrų tame pačiame Girėnų kaime esančiose jo valdose – poilsiavietėje. Beje, dirbdamas Šakių darbo biržos direktorės pavaduotoju, skyriaus viršininku, jis vadovauja verslo kursams, tad pirmiausia verslo abėcėlę ir pritaiko pats sau. „Kiekvienas verslas turi būti lyg gėlės žiedas pavasarį – traukti šviežumu, gaivumu, spalvomis. Geriausia reklama – iš lūpų į lūpas“, – samprotavo Arūnas, nesiskūsdamas, kad sunku „devynis amatus“ turėti. Poiulsiavietę, kurią projektavo Juozas Bertašius, A. Danielius užsidirbo iš „Taikos“ kolūkio – privatizavo už pajus.

Ten, kur

Šimtamečiū stopolio drevėje mėgsta pasėdėti ir pats haubliū sumanytojas.

Jis prisimena, jog tuomet kolūkiečiai pešėsi dėl karvių, traktorių, o apleista poilsiavietė sudomino tik jį vieną. Teko naujam šeimininkui gerokai paplušėti: pakeisti supuvusį stogą, suremontuoti patalpas, sutvarkyti aplinką. Dabar čia įrengta 60 vietų banketinė salė, kambariai su 10 miegamųjų lovų, virtuvė. Lauke stovi akmeninis aukuras, aplink kurį, pasak Arūno, gali vaidilutės šokti, o už ažuolinių stalų – lietuviai barzdočiai sėdėti, alutį gurkšnoti. Išties keturių šimtamečių ažuolų paunksmėje mėgsta šakiečiai giminių suejimus, jubiliejus švęsti, renkasi čia buvę mokyklos draugai.

Pirtelėje įrengta nedidelė jauki svetainė su zanavykiška krosnimi, siena, baseinėlis.

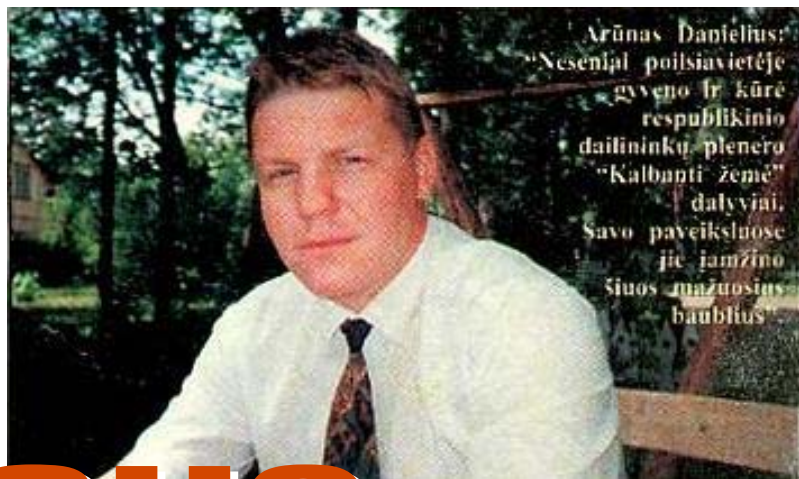

Žmonės sako, jog šion kalnė-
kon pirtelėn norisi užsukti lyg
pasakų namelin...

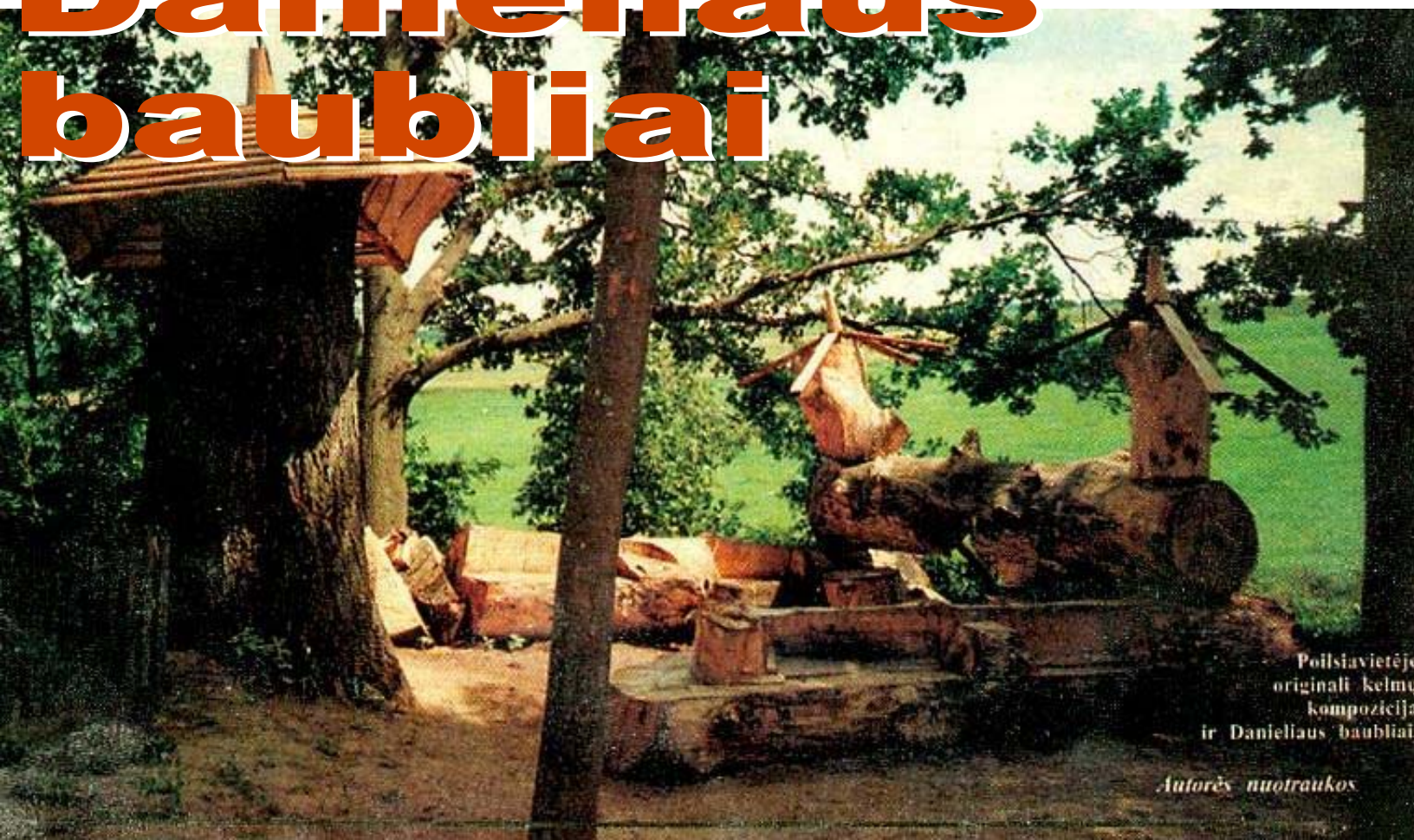
„Kasmet norisi ką nors naujo padaryti. Man patinka dirbti su medžiu, visada domėjausi originalaus interjero kūrimu. Ketinu kitais metais iškelti gandraizdį, įrengti akmeninį lauke baseiną“, - apie savo sumanymus kalbėjo Arūnas Danielius. Šiomet poilsiavietė pasipuošė kelmų kompozicija „Raganų skrydis“, kurios autoriai – Arūnas ir jo geras bičiulis skulptorius Vidas Cikana. Tikru Arūno „kūrybiniu atradimu“ galima laikyti jo baublius. Tarsi antrąjį gyvenimą pradėjo per 200 metų turintis išpuvęs topolis, kurio drevėje gali tilpti šeši žmonės. „Viską darau iš paprasčiausių gamtinių medžiagų. Akmenys, vežimo ratai, kelmai... Stalai, suolai, vartai, tvoros – viskas iš ažuolinių rąstų, pirktų malkoms. Mediena tik nužievinta ir supjaustyta. Jokio lako, jokių dažų. Nupyniau tvorelę kaip Nidos kose. Natūralumas suteikia jaukumo, o svarbiausia – visa tai padaryti pigu“.

Tikra tiesa, žmogaus išmonė ir fantazija vertesnė už bet kokius pinigus.

Arūnas Danielius:
„Nesenai poilsiavietėje
gyveno ir kūrė
respublikinio
dailininkų plenero
„Kalbanti žemė“
dalyviai.
Savo paveiksluose
jė įamžino
šiuos mažuosius
baublius“

Danieliaus baubliai

Poilsiavietėje
originali kelmų
kompozicija
ir Danieliaus baubliai

Autorės nuotraukos